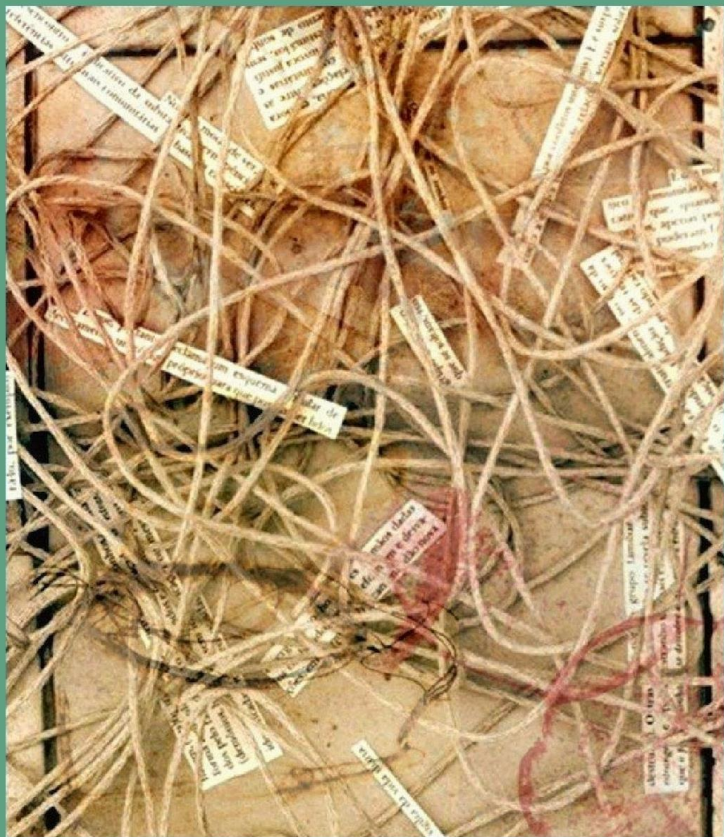

novmalnova

bruno nobru

novmalnova · bruno nobru

novmalnova

kolekto da
novaj kaj malnovaj
verkfragmentoj revizititaj

bruno nobru

2012

neniurajto estas rezervita

estas libera la parta aŭ plena kopio
kondiĉe, ke ĝi estos por nekomercaj celoj
bonvolu citi la nomon de la aŭtoro

ke la aliro al la kuturo
estu libera de luksoj kaj personaj avarecoj
ĉar kulturo estas ĉies rajto

novmalnova

kolekto da novaj kaj malnovaj fragmentoj
bruno nobru
sendependa publikaĵo
pouso alegre, minas gerais, brazilo
2012

mi ne verkaspoemojn
sed pejzaĝajn fragmentojn

iu ajn fragmento
estas risko
sin riskas la arto
kaj la vivo

ĉio, kio estas videbla
já ampleksiĝos
trans si mem

ĝis penetri
en la nevideblon

novmalnova · bruno nobru

tiu tempo
kiu rapidas kaj puŝpelas

parto de mi eniras
kaj disigas min en
eĥojn kaj pecojn

. . .

mi eliras alia

mi ne plus cias ĉu estas lundo aŭ merkredo
tago aŭ nokto

La aferoj okaze okazas..

la legado povas esti
tiel elpensema
kiel la skribado

mi pensas, ke mi estas ioma simio aŭ lupo,
mi spektas la urbon
dum mi marŝas

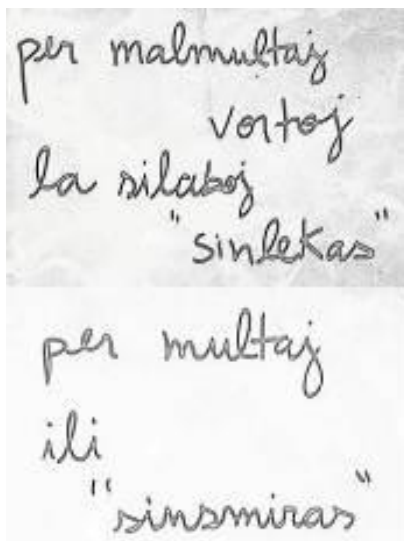
la vivo okazadas
ĉiumomente
foje ie
alifoje aliloke

ie ajn..
en konstanta
neo kaj jeso
pri si

inter duboj kaj trafoj
mi iras kaj provas

respekti la silenton
observi stelojn

flui kiel la maro

per malmultaj vortoj
la silaboj "sinlekas"

per multaj
ili "sinŝmiras"

mi pensas pri ia vojo
mi elektas alian

mi vojaĝas, sentas min kiel birdon
kelkfoje mi volas lasi ĉion

la fleksebleco kaj kreemo
eniras en la dubon
kaj iras
iom distanca de la tero

vivante kun malsamaj personecoj
kun la nevideblo interne kaj ekstere
desegnante abstraktajn sensaciojn

celante potencon
revante kaj fantazianta senlime
inter akvarioj kaj maroj

io marŝis iĝis litero
ĝi falis kiel skizo

nur restis la sono
de la pulvoro
malpleno

nenio ekzistanta

inter fosilioj kaj betonoj
la objektiveco ridas

igas min abstrakta
kaj iĝas
io ĉirkaŭanta

embarasiĝo da nodoj

mi sidiĝas ĉe la freneza zefiro
apud la plasmio mia
kaj la mano skribas
malrekta

novmalnova · bruno nobru

ÊIU ESTAÏO ESTAS

EN SIA TEMPO

DRONINTA

EN SI

farante la aferoj fariĝos
laŭ konektoj inter personoj kaj objektoj
kaj konektoj inter mi kaj mi Mem

ĉiuj manieroj de subjektiveco estas licaj
ĉiu estaĵo estas planedo
kun spacoj, teritorioj kaj ekspansioj
fluganta super pejzaĝoj en "pluriverso"
okazanta inter unu kaj alia travivado

la travivadoj miksiĝas kun la vivo
kaj ni nin miksas kun la paroj
kun la maroj kaj la mondo
kiom ajn malpurega ĉi tiu ŝajne estu

radikoj, branĉoj kaj trairadoj,
kio okazas inter la naskiĝo kaj la morto
ĉiu laŭ sia tempo de vivo kaj de paŭzo

inter mi kaj vi
ekzistas multe pli ol mi kaj vi
ekzistas io, kio alifomigas nin
kio igas nin
alia-mi kaj alia-vi

strangaj estuloj

el tiom malmulte
TIOM

kuŝantaj aĵoj
NEFINITAJ

ŝtopas
RAJPAS

tiuj pretaj frazoj
tiuj rigardoj
tiuj ridoj

tiuj agmanieroj ĉiumomente
tiuj pretaj
kiuj ne apartenas al mi
kiuj posedprenas en certaj situacioj

esti aŭ ne esti ne estas la kialo
estas multe pli por vivi ol aĉet

facile estas ŝati tiun, kiu ŝatas tion ŝatatan
tiun, kiu kredas tion kredatan
mi defias tiun feki en la vepro
alfronti la vivon
kompreni la ludon
venki la riskon

VIVI ESTAS URGE!

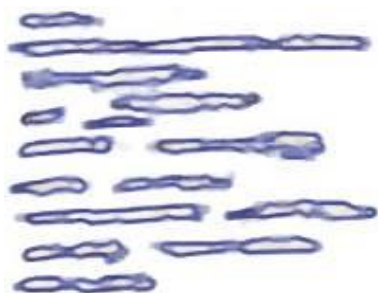
ni estas enigmo al ni mem
inter procesoj kiuj faras kaj malfaras
internajn kaj eksterajn nodojn

kiel kapo-korpo-puzlo
kiu disorganiziĝas kaj reorganiziĝas en la fariĝo

la respondeco de la kato estas la hundo
la liberulo respektas sian liberecon kaj la
liberecon de la alia

ĉiu artisto estas iom nenormala
inter tiom da estuloj kiuj vivas ene de mi
mi estas la kataro de bruno (mia memparazito)

se mi priskribos min per vortoj
mi min taksos laŭ aferoj kiuj mi ne estas
ĉar mi ne naskiĝis kiel vortoj
nek vortoj mi fariĝis

mi estas kaj mi estadas io
kio ne eblas priskribi
krom per si mem

ĉi tiu, kiu laŭ nenio sin taksas
ĉar se mi min taksos
mi ne plu estos fluida
kaj mi fariĝos senmova

mi ne plu volas legi librojn
mi preferas flari ilin

mi flaros ankaŭ kolorojn
por scii kio okazos

el ĉiuj bestoj
la freneza-homa estas la plej bestaĉa
mi laciĝas pro ĉi tiu estulo
kiu sin permesis esti gvidata
de la komerca kaj ŝtata maŝinoj

kontraŭsocia estulo, mutacia
inter blekoj kaj gruntoj

mi preferas la malmultoj
kiuj marŝas
kun ekstrema volo
variolo, mizero

sensaco en la aero..
dum la ĉeloj procezas
mitosojn kaj meiozojn
mia korpo vomas
[naga ramo]

al mi restas la doloron
doni al mi tion, kion mi meritas

en iu ardo vidi
la vizaĝon kiu forkonsumas

la ceteron de mia vizaĝo

ni pensas, ke ni scias kiel ni estas
eĉ kredas, ke ni nin konas, kaj pensas, ke
ni scias kiel agi en ĉiu situacio

kaj ni forgesas, ke la vivo estas muta
kaj ke ni "mutacias"

poste ni rimarkas, ke ne efikas multe scii
ĉar ĉiu situacio estas senegala
kaj ĉiu momento kondukas
al alia movado

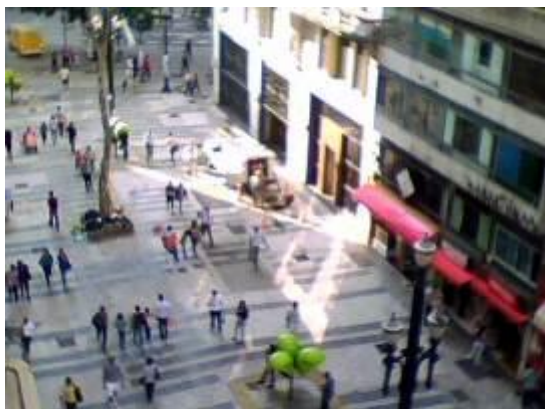

kiam mia skribaĵo
ne estos kompromisata
eĉ ne kun mi

tiam ja
ĝi estos libera

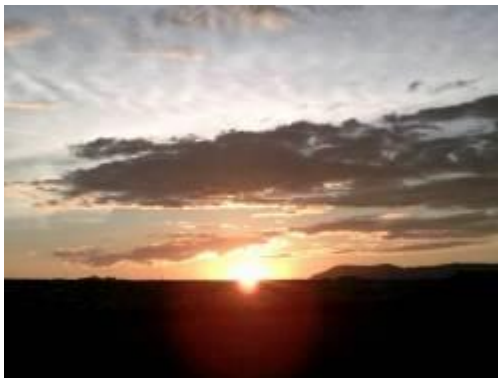
novmalnova · bruno nobru

ni estas ĉiuj
faruno de la sama "vako"

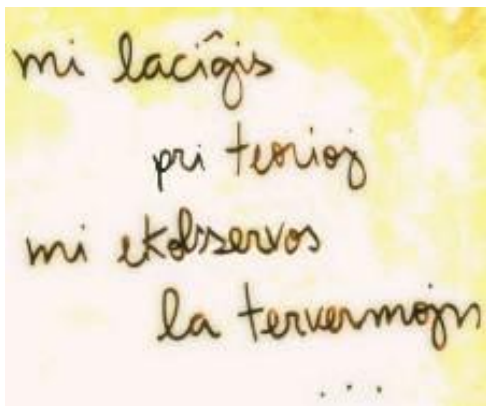
novmalnova · bruno nobru

garaĝo pasifrukto,
ambulanco, kapbrasiko
io...

mi vin atendas je la aero

ni bezonas
paroli nenion

la vorto sufokis min
nun mi preferas la silenton

mi laciĝis pri teorioj
mi ekobservos la tervermojn

la skribaĵo estas etendiĝo de la individuo
de tio, kio estas de li mem

ne ekzistas limon por etendi kaj internigi
la tempon oni ne konsumas
oni travivas

novmalnova · bruno nobru

tio ne estas mia, nek via
sed de ĉiuj mutaciaj
kaj miksaj estuloj kiuj ni estas

bruno nobru

inter procesoj
de estiĝo
kaj aliformiĝo

kreante
kaj rekreante

eblecojn
pri arto
kaj vivo

kontaktoj

www.brunonobru.net - retejo
trocarletras@gmail.com - retadreso

novmalnova · bruno nobru

El la portugala lingvo esperanten tradukita de:

Fábio Silva

Evandro Gouvêa

Asocio Zamenhof – Pouso Alegre – MG – Brazilo

www.linguainternacional.org

Revizio:

Maria Antônia Sobral

2012

novmalnova · bruno nobru

